

Голові спеціалізованої вченої ради
Д 26.129.01
д.держ.упр., доценту
Н. О. Шевченко

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора наук з державного управління, професора Попова Сергія Афанасійовича на дисертацію Галушки В. Ю. «Розвиток механізмів випереджаючого державного управління», представлену на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління до спеціалізованої вченої ради Д 26.129.01 Академії муніципального управління

Актуальність обраної теми

Проблеми розвитку механізмів випереджаючого державного управління є найактуальнішими протягом всіх років незалежності українського суспільства, його інтеграції у європейський простір. Розвиток цих механізмів є одним із головних пріоритетів реформ, програмних документів політичних, державних і громадських діячів, теоретичних та прикладних розробок дослідників та фахівців державного управління. Зокрема, Програма діяльності Уряду на 2015 рік, Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 роки, розроблені на основі європейських стандартів належного адміністрування, спрямовують на посилення стратегічної спроможності державного управління шляхом запровадження системи аналізу та прогнозування, удосконалення системи стратегічного планування, його моніторингу та оцінки, прийняття закону України «Про державне стратегічне планування».

В сучасних наукових працях ця проблематика є визнаною, зокрема посилюється увага до планування та управління розвитком суспільства з урахуванням національних інтересів України, особливостей прийняття та реалізації політичних і державно-управлінських рішень, координації дій усіх гілок влади у виробленні та проведенні єдиної державної політики. Однак, оновлення ефективності державного управління здійснюється стримано, часом невдало, зокрема унаслідок недосконалості теоретико-методологічних засад, відсутності науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізмів випереджаючого державного управління, заснованих на передбаченні і довгостроковому стратегічному плануванні і управлінні у всіх сферах держави і суспільства, чіткому тактичному та оперативному плануванні на всіх рівнях публічного управління.

Наголошуючи на актуальності обраної теми дослідження дисертант визначає, що цей механізм є головним у забезпеченні майбутнього розвитку українського суспільства, а вказані його головні складові відіграють провідну

Бхдн. № 477
14-09-2016 р.

роль в оновленні стратегічної спроможності системи державного управління. Відтак, обрана Галушкою В. Ю. тема дисертаційного дослідження є безумовно актуальною й обумовлена сучасними потребами розвитку науки та практики державного управління.

Зв'язок роботи з напрямками наукових досліджень, державними та регіональними програмами

Дисертаційну роботу підготовлено у межах виконання в Академії муніципального управління науково-дослідної роботи за темою «Удосконалення механізмів державного управління та місцевого самоврядування» (номер державної реєстрації 0108U008164).

Особистий внесок автора в цій НДР полягає в розробленні методологічних положень та рекомендацій щодо розвитку механізмів випереджаючого державного управління в Україні.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій. Достовірність та новизна одержаних результатів

Результати аналізу змісту дисертаційної роботи, автореферату та наукових публікацій Галушки В. Ю. свідчать про те, що сформульовані в дисертації основні наукові положення, висновки та науково-практичні рекомендації відповідають вимогам до такого виду досліджень щодо їх обґрунтованості та достовірності, що досягнуто шляхом:

- чіткого та логічного формулювання об'єкту, предмету, мети та низки завдань дослідження, що забезпечило його цілеспрямованість та взаємозв'язаний виклад нових наукових результатів за розділам дисертації;

- застосування адекватного комплексу сучасного загально- та конкретнонаукового методологічного інструментарію для кваліфікованого вирішення завдань дослідження щодо розкриття сутності випереджаючого державного управління, формулювання його визначення та виявлення напрямів і якісних індикаторів випереджаючого розвитку суспільства, його тісної залежності від якості державного управління (с. 10–55), недостатньої розробленості комплексного підходу до вивчення цієї проблематики, зокрема в аспекті теоретико-методологічного та нормативно-правового забезпечення розвитку випереджаючого державного управління, проблем його реалізації в Україні, що є найактуальнішим напрямом в теорії та практиці реформування державного управління;

- аналізу широкої джерельної бази, яка включає праці вітчизняних та зарубіжних дослідників, нормативно-правові акти, аналітичні, статистичні та звітні дані, що стосуються теми дисертаційного дослідження (всього 155 найменувань), а також поширеною географією публікації статей (всього 6) та апробації результатів дисертаційної роботи на міжнародних та всеукраїнських

науково-практичних конференціях (всього 4) та на міжкафедральному семінарі в Академії муніципального управління;

– підтвердження достовірності отриманих автором основних наукових результатів дисертаційного дослідження за використанням експертної верифікації за участю 100 державних службовців, більшість з яких на той час працювали на відповідних посадах 3-ї категорії.

Найважливіші результати дослідження викладені у висновках дисертації, що відповідають поставленим завданням. У висновках до розділів відображені результати дослідження конкретних питань. Дисертація відмінна системністю, логічністю та ясністю викладення матеріалу із зосередженням на його ключовій сутності та переконливій аргументації основних положень дисертації.

Безперечно, науковою новизною роботи є обраний предмет дисертаційного дослідження – розвиток механізмів випереджаючого державного управління, а також вибір та застосування комплексного підходу до його дослідження, на підставі чого

вперше визначено сутність такого розвитку, його ознаки, риси, суб'єкти, принципи, горизонти бачення, взаємозв'язок з основними напрямками політики та показниками випереджаючого розвитку, завдання забезпечення його інноваційності, підвищення ефективності та нормативно-правової обумовленості, здійснено експертну верифікацію отриманих результатів;

вдосконалено:

– систему принципів застосування механізмів випереджаючого державного управління щодо: розроблення державно-управлінських рішень з формування майбутнього, відповідних впливів та засобів їх реалізації на інноваційній основі; широкого залучення представників бізнесу та громадськості до їх формування та контролю виконання; підготовки кадрів до роботи в умовах такого управління, зокрема з питань новітніх технологій, використання науково-обґрунтованих стратегій, прогнозів, дорожніх мап, матеріалів форсайтів; інституційного розвитку зі створенням центрів бачення майбутнього;

– систему індикаторів випереджаючого розвитку суспільства, що фіксують випередження в ефективності та якості, зокрема щодо: економіки в цілому та макроекономічного регулювання; людського потенціалу та забезпечення раціональних людських потреб; науки, освіти і культури; громадянського суспільства; інститутів влади та системи державного управління; соціальних інститутів; інформаційних галузей;

дістали подальшого розвитку:

– понятійний апарат публічного управління через визначення випереджаючого державного управління, як специфічного виду публічного управління, що спрямований на формування майбутнього держави і суспільства; практичного організуючого, регулюючого та контролюючого впливу органів державної влади (суб'єкти випереджаючого управління) на певні сфери, галузі, території та відносини у суспільстві (об'єкти цього управління), спрямованого на упередження виникнення можливих майбутніх проблемних ситуацій у

суспільстві та запровадження державно-управлінських інновацій;

– характеристики випереджаючого управління як такого, що: пришвидшує державне управління; має змагальний характер; дозволяє уникати помилок; спирається на індикативне управління; супроводжується постійним моніторингом та поточним контролем; здійснює систематичний ситуаційний аналіз; має засоби своєчасного реагування на загрозливі ситуації та випереджає настання негативної ситуації.

Практично значущими є запропоновані автором шляхи та напрями вдосконалення процесу впровадження механізмів випереджаючого державного управління у публічно-управлінську практику в контексті підвищення ефективності та результативності розвитку держави і суспільства. До них належать: розвиток взаємодії інститутів держави, бізнесу та громадянського суспільства; застосування нових засобів випереджаючого управління; виділення та розвиток найбільш ефективних методів такого управління; вдосконалення і розвиток інтегрованої системи такого управління; віднесення такого управління до основоположних функцій держави; сприяння міждержавному обміну успішним досвідом такого управління, його переведення на інноваційну основу, як запоруки успішного розвитку держави.

Підсумовуючи зазначене вище, слід відзначити, що зміст наукової новизни надає можливість стверджувати про теоретичну та практичну значимість цієї роботи для галузі державного управління. Ця робота є самостійним і логічно завершеним дослідженням з виразною єдністю змісту, має науково-теоретичну та практичну цінність, яка, безперечно, є здобутком саме дисертанта. Теоретична значущість роботи полягає у розвитку найактуальнішої для сьогодення теорії механізмів випереджаючого державного управління.

Практичне значення одержаних результатів

Практична значущість одержаних в дисертації результатів полягає у використанні науково-методологічних узагальнень та їх прикладних аспектів у практичній діяльності органів публічної влади, а також у навчальному процесі, що підтверджено відповідними довідками про впровадження в роботу: – Київської обласної державної адміністрації при складанні навчальних планів та навчальних програм з перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців вперше прийнятих на державну службу Закладом післядипломної освіти «Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій при Київській облдержадміністрації» (довідка про впровадження від 16.06.2016 р. № 11-22/13066), зокрема у навчальному процесі використано оригінальні методики і практичні рекомендації, що містяться в дослідженні; – Баришівської районної державної адміністрації Київської області використано у якості інформаційно-аналітичних розробок при опрацюванні нормативно-правових та інформаційних матеріалів за відповідними напрямами

діяльності (довідка про впровадження від 23.05.2016 р. № 06-18/200); – Баришівської районної ради Київської області VII скликання для розроблення систематичних підходів до підвищення кваліфікації державних службовців, у частині, що стосуються впровадження та застосування перспективних управлінських засобів (довідка про впровадження від 25.04.2016 р. № 1-22/4).

Загалом результати дисертаційної роботи можуть бути використані для подальшого розвитку теорії механізмів випереджаючого державного управління, змісту навчально-методичного забезпечення та практики. Зокрема, корисними є нові поняття, принципи, горизонти бачення, взаємозв'язок основних напрямів політики та показників випереджаючого розвитку, регулярна оцінка можливих наслідків управлінських рішень із залученням методів та засобів прогнозування та передбачення. Теоретичні положення, висновки й напрями удосконалення механізму випереджаючого державного управління також є цінними при виробленні та реалізації державної політики щодо інноваційного реформування системи органів державного управління, а також під час розробки практичних рекомендацій цим органам влади щодо успішного оновлення їх ефективності.

Повнота викладу основних результатів дисертації

Основні результати дисертаційної роботи опубліковано в 10 одноосібних наукових працях, у тому числі: у 5 статтях у наукових фахових виданнях з державного управління, 1 зарубіжній статті, 4 тезах доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій. Загальний обсяг публікацій автора за темою дослідження складає 4,3 обл.-вид. арк. Опубліковані наукові праці та автореферат достатньо повно відображають результати проведених наукових досліджень. Зміст автореферату ідентичний основним положенням дисертації.

Дискусійні положення та зауваження

Визначаючи значущість нових науково обґрунтованих результатів, вважаємо за необхідне звернути увагу дисертанта, а також Спеціалізованої вченої ради на певні недоліки, що містяться в дисертаційній роботі.

1. Виділені автором принципи механізмів випереджаючого державного управління (С. 17) доцільно було б дещо уточнити та доповнити: – *«принципом забезпечення стратегічної спроможності системи органів державного управління»*, згідно з яким якісне оновлення цих механізмів має досягатися систематично, вчасно, швидко та у повному обсязі з огляду на передбачувані зовнішні виклики та внутрішні потреби розвитку суспільства шляхом впровадження і застосування нововведень випереджаючого характеру у межах здійснення державно-управлінських реформ; – *«принципом випереджаючої готовності кадрового ресурсу»*, згідно з яким кадровий склад державної служби має бути завчасно та професійно підготовленим до впровадження та використання механізмів випереджаючого державного управління, володіти необхідними для цього освітою, рівнем кваліфікації, здібностями та навичками.

2. На С. 30-33 та 52-53 виокремлено найбільш важливі напрями розвитку суспільства та співвіднесено їх з відповідними індикаторами. Їх показники, на думку автора, мають характеризувати ефективність та якість відповідного напрямку розвитку суспільства, зокрема щодо інституційної спроможності системи державного управління до випереджаючого розвитку. На наш погляд, більш узагальнено показник цього напрямку має характеризувати ефективність та якість забезпечення стратегічної спроможності системи органів державного управління.

3. На С. 61-62 випереджаюче державне управління характеризується як погляд у майбутнє країни, її галузей та регіонів за певним горизонтом баченням. За цією ознакою розподіл складових випереджаючого управління започатковано поточним плануванням та завершено передбаченням розвитку. Потім автор без пояснень стверджує про необхідність дотримання зворотного порядку розподілу за тією ж самою ознакою.

4. На С. 63 для забезпечення дієвості достатньо громіздкої та складної системи планування та прогнозування автор пропонує використати зворотній зв'язок, який би поєднував різні види державного контролю. На наш погляд, більш ефективним може бути використання стратегічного контролінгу, який забезпечить не тільки контроль поточних оцінок відповідних показників, їх надмірне відхилення від прогнозованих значень, а й виявлення причин їх виникнення, з'ясування шляхів їх усунення тощо.

5. На С. 68 (табл. 2.1) захід з оновлення системи державного управління сформульовано як надання нового імпульсу органам влади. На наш погляд, таке формулювання є некоректним, оскільки воно вносить невизначеність у розумінні змісту цього заходу.

Висловлені зауваження вказують на творчий характер роботи, суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження Галушки В. Ю., не знижують наукової та практичної цінності цієї роботи та характеризують значну складність досліджуваної проблематики.

Загальний висновок

Дисертаційна робота Галушки Віти Юріївни «Розвиток механізмів випереджаючого державного управління» виконана на належному теоретико-методологічному рівні, є самостійним, цілісним та завершеним дослідженням, в якому отримано нові науково обґрунтовані результати, що у сукупності вирішують складне, багатоаспектне й актуальне для теорії та практики державного управління наукове завдання, що полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних засад та розробленні науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізмів випереджаючого державного управління.

Тема дисертації є актуальною, структура роботи – добре продуманою, матеріал викладений логічно та послідовно. Основні результати достатньо повно викладені в опублікованих працях автора, які містять основні положення і

результати проведеного дослідження. Висновки до розділів та загальні висновки дисертації є достатньо обґрунтованими, а визначені шляхи розвитку механізмів випереджаючого державного управління в Україні мають практичну значущість.

Зміст дисертаційної роботи відповідає обраній темі, забезпечує досягнення поставленої мети і вирішення задач дослідження та відповідає паспорту спеціальності 25.00.02 - механізми державного управління, а саме напряму: «теоретико-методологічні засади розроблення та функціонування механізмів державного управління: категорії, закономірності, принципи, методи, концепції, моделі, системи, класифікація». Зміст автореферату відповідає змісту дисертації та не містить інформації, що не наведена у дисертаційній роботі. Оформлення дисертації та автореферату виконано з дотриманням вимог МОН України.

Отже, представлена до захисту дисертаційна робота Галушки В. Ю. «Розвиток механізмів випереджаючого державного управління» є самостійним і оригінальним науковим дослідженням, яке містить раніше не захищені наукові положення, отримані автором нові науково обґрунтовані результати в галузі державного управління.

Дисертація і автореферат відповідають вимогам п. 11 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», а здобувач Галушка Віта Юріївна заслуговує на присудження їй наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління, професор,
заступник директора з наукової роботи
Одеського регіонального інституту державного
управління Національної академії державного
управління при Президентові України

С. А. Попов

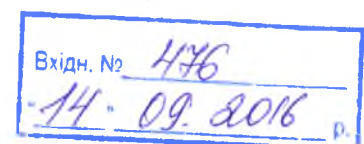
Голові спеціалізованої вченої ради Д 26.129.01
Академії муніципального управління
доктору наук з державного управління, доценту
Н. О. Шевченко

ВІДГУК

офіційного опонента, кандидата наук з державного управління
Гнатенко Аліни Ігорівни на дисертацію Галушки Віти Юріївни
«Розвиток механізмів випереджаючого державного управління»,
представлену на здобуття наукового ступеня кандидата наук з
державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми
державного управління до спеціалізованої вченої ради Д 26.129.01
Академії муніципального управління

Актуальність теми дослідження

Прийняття найважливіших державно-управлінських рішень значною мірою пов'язане з майбутнім країни, її галузей, регіонів, територій. Такі рішення фактично є результатом випереджаючого державного управління, що охоплює передбачення, прогнозування, стратегічне і поточне планування. Для України, з її значною територією та диспропорціями соціально-економічного розвитку, реалізація випереджаючого державного управління є вкрай важливим пріоритетом. Незважаючи на значну кількість здійснених наукових досліджень, присвячених даним питанням, випереджаюче державне управління досі не розглядалося системно як окремий предмет дослідження. Водночас, глобальні фінансово-економічні впливи, територіальна конкуренція за ресурси та їх обмеженість засвідчили актуальність визначення сутності, ознак, рис, суб'єктів, принципів, горизонтів бачення випереджаючого державного управління, взаємозв'язку з основними напрямками політики та показниками сталого розвитку. Саме тому

дисертаційне дослідження В.Ю. Галушко є вкрай актуальним на сучасному етапі розвитку України.

Зв'язок роботи з напрямками наукових досліджень, державними та регіональними програмами

Робота виконана в межах комплексного наукового проекту Академії муніципального управління в межах НДР за темою «Удосконалення механізмів державного управління та місцевого самоврядування» (номер державної реєстрації 0108U008164).

Особистий внесок автора полягає в розробці методологічних положень та рекомендацій щодо розвитку механізмів випереджаючого державного управління в Україні.

Наукова новизна положень і практична значимість результатів дослідження

Наукові положення, що становлять наукову новизну дисертаційної роботи, висновки і рекомендації отримані на основі вивчення наукових праць вітчизняних і закордонних вчених, опрацювання великого масиву статистичних даних, результатів власних наукових досліджень. Це свідчить про достатню міру їх обґрунтованості.

Так, вперше обрано та застосовано підхід до розвитку механізмів випереджаючого державного управління, що передбачає визначення його сутності, ознак, рис, суб'єктів, принципів, горизонтів бачення, взаємозв'язку з основними напрямками політики та показниками випереджаючого розвитку, завдань забезпечення його інноваційності, підвищення ефективності та нормативно-правової обумовленості, а також експертну верифікацію отриманих результатів.

У роботі отримали вдосконалення: система принципів застосування механізмів випереджаючого державного управління за таким складом: розроблення державно-управлінських рішень, відповідних впливів та засобів

їх реалізації на інноваційній основі; широке залучення представників бізнесу та громадськості до їх формування та контролю виконання; підготовка кадрів до роботи в умовах такого управління, зокрема шляхом засвоєння передових технологій майбутнього, використання науково-обґрунтованих стратегій, прогнозів, дорожніх мап, матеріалів форсайтів; інституційний розвиток зі створенням центрів бачення майбутнього, а також система індикаторів випереджаючого розвитку суспільства через включення до її складу таких, що фіксують випередження в ефективності та якості, зокрема: економіки в цілому та макроекономічного регулювання; людського потенціалу та забезпечення раціональних людських потреб; науки, освіти і культури; громадянського суспільства; інститутів влади та системи державного управління; соціальних інститутів; інформаційних галузей.

Серед позицій новизни також дістало подальшого розвитку понятійного апарату публічного управління через визначення випереджаючого державного управління як специфічного виду публічного управління, що спрямований на формування майбутнього держави і суспільства; практичного організуючого, регулюючого та контролюючого впливу органів державної влади (суб'єкта випереджаючого державного управління), на певні сфери, галузі, території та відносини у суспільстві (об'єкт), заслуговує на увагу визначення характеристики випереджаючого державного управління як такого що : пришвидшує державне управління; має змагальний характер; дозволяє уникати допущених помилок; спирається на індикативне управління; супроводжується постійним моніторингом та поточним контролем; здійснює систематичний ситуаційний аналіз; має засоби своєчасного реагування на загрозливі ситуації та випереджає настання негативної ситуації.

Поряд із теоретичною, досить цінною є і практична значимість результатів дослідження. Зокрема, автором запропоновано низку напрямів подальшого розвитку випереджаючого державного управління в Україні. Серед них: перехід від проектних до системних методів оцінки державного

управління, його детермінантів та наслідків для економічного та соціального розвитку країни та регіонів; систематичний аналіз та постійне підвищення ефективності державного управління, його елементів; створення та розвиток інституційних механізмів реформування державного управління; інноваційний розвиток сфер і галузей суспільного життя на основі пріоритету освіти, науки, інформаційних технологій; створення умов для досягнення європейського рівня соціального забезпечення та демократизації сфер суспільного життя.

Практична значущість наукових результатів підтверджуються відповідними актами та довідками про їх впровадження, зокрема, в Київській обласній державній адміністрації у навчальному процесі – при складанні навчальних програм, а також навчальних планів, підготовки та перепідготовки державних службовців вперше прийнятих на державну службу Закладом післядипломної освіти «Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій при Київській облдержадміністрації» (довідка про впровадження від 16.06.2016 р. № 11-22/13066); Баришівській районній державній адміністрації Київської області як інформаційно – аналітичний матеріал при підготовці нормативно – правових та інформаційних матеріалів за напрямками діяльності (довідка про впровадження від 23.05.2016 р. № 06-18/200); Баришівській районній раді Київської області VII скликання для розроблення систематичних підходів підвищення кваліфікації державних службовців для роботи з перспективними управлінськими засобами (довідка про впровадження від 25.04.2016 р. № 1-22/4).

Результати дисертаційної роботи можуть бути використані в системі підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування в контексті

зосередження уваги останніх на актуальних проблемах майбутнього країни, галузі, регіону, території та вміння вирішувати їх.

Повнота викладення результатів дисертації в опублікованих роботах

Аналіз дисертаційної роботи та публікацій дисертанта дозволяє підтвердити, що за підсумками науково-дослідної роботи за темою дисертації автором опубліковано 10 наукових праць, у тому числі: 5 – у статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях з державного управління, 1 стаття, вміщена у закордонному виданні та 4 тезах доповідей у збірниках матеріалів науково-практичних заходів.

Ступінь обґрунтованості та перелік публікацій наукових положень і висновки, сформульовані у дисертаційній роботі та достовірність одержаних результатів забезпечені аналізом значного обсягу джерел і достатнім масивом даних. Зміст автореферату ідентичний змісту дисертаційної роботи.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту та оформлення дисертації та автореферату

Високо оцінюючи дисертаційне дослідження в цілому, слід звернути увагу на кілька тверджень, які, на нашу думку, мають дискусійний характер чи нечітке формулювання:

1. Цінним науковим внеском вважаємо пропозиції дисертанта щодо окреслення вектору основних завдань з підвищення ефективності випереджаючого державного управління, елементами якого є перехід від проектних до системних методів оцінки державного управління (с. 105). Проте, вважаємо, що у змісті дисертації недостатньо повно розкрито сутність такого переходу та яким чином буде підвищено ефективність державного управління.

2. Абсолютно вірною є думка автора, що випереджаюче державне

управління безпосередньо зв'язано з випереджаючим розвитком сфер і галузей суспільства, оскільки останнє, в першу чергу, є результатом відповідних впливів державних органів влади (с. 86). Однак, на нашу думку необхідно було б приділити більше уваги розкриттю цього причинно-наслідкового зв'язку. Оскільки, виходячи з теми дослідження, слушним було б також і приведення складових реформування і модернізації зазначених механізмів на засадах випереджаючого державного управління.

3. У підрозділі 2.3. дисертації наведено ґрунтовний аналіз сучасної нормативно-правової бази випереджаючого державного управління та визначено її недосконалості (с. 88–99). Вагаємо, що дану думку можна було б поглибити й надати пропозиції щодо вдосконалення законодавства у зазначеній сфері.

4. У дисертаційній роботі подекуди зустрічається дублювання тексту «наявне врядування в країні залишиться неефективним, корупційним, суперечливим, конфліктним..» (с. 119; с. 150).

Висловлені зауваження та зазначені недоліки не знижують загальної позитивної оцінки теоретичного рівня та практичного значення результатів представленої дисертаційної роботи і можуть бути предметом наукової дискусії.

Загальний висновок

Дисертаційна робота Галушко Віти Юріївни «Розвиток механізмів випереджаючого державного управління» є завершеним самостійним дослідженням, виконаним на актуальну тему. У ній розроблені нові методичні підходи, спрямовані на вдосконалення механізмів випереджаючого державного управління. Наукові висновки, теоретичні положення, практичні рекомендації свідчать про вагомий особистий внесок дисертанта в науку «Державне управління».

Незважаючи на деякі дискусійні положення і недоліки, які істотно не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації, вважаємо, що за науковим та практичним значенням дисертаційна робота відповідає вимогам Міністерства освіти і науки України, які висуваються до дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління, та відповідає положенням п. 11 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», а її автор, Галушка Віта Юріївна, заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

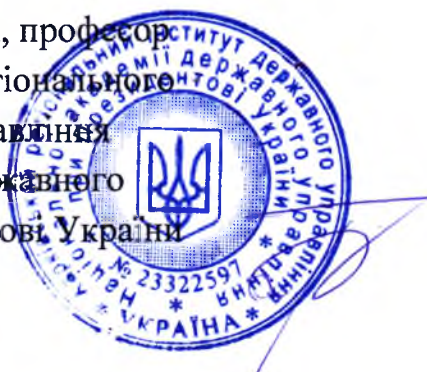
Офіційний опонент:

доцент кафедри економічної політики
та менеджменту Харківського регіонального
інституту державного управління
Національної академії державного
управління при Президентові України

А.І. Гнатенко

Підпис засвідчую:

доктор соціологічних наук, професор
директор Харківського регіонального
інституту державного управління
Національної академії державного
управління при Президентові України

Л.О. Белова